

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Mihály Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Vitkovics Pál jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 19.K.34.843/2008. számon indított és ugyanezen bíróság 2010. április 2-án kelt 19.K.34.843/2008/27. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 28. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 19.K.34.843/2008/27. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 111.800 (száztizenegyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2007. augusztus 31. fordulónapi gazdálkodási adatok szerint a felperesi társaság 2.249.000 Ft befektetett eszközzel, 117.012.000 Ft forgó eszközzel (26.751.000 Ft készlet, 86.539.000 Ft követelés, 3.722.000 Ft pénzeszköz), 13.971.000 Ft saját tőkével, 104.322.000 Ft rövid lejáratú kötelezettséggel és 968.000 Ft passzív időbeli elhatárolással rendelkezett. Gazdálkodási tevékenységéből 190.044.000 Ft nettó árbevételt és 6.796.000 Ft adózás előtti eredményt számolt el. A felperesi társaság képviselője 2007. június 26-án kérelmet terjesztett elő, melyben kérte a 2007. június 20. napján fennálló áfa tartozás rendezésére 24 havi részletfizetés engedélyezését az első fokú adóhatóságtól. 2007. szeptember 13-án az első fokú adóhatósághoz érkezett adatazapon a felperesi társaság kérelmét a szerint módosította, hogy az 1.314.321 Ft késedelmi pótlék és összesen 549.800 Ft illetéktartozás elengedését, továbbá

más jogcímen fennálló tartozásainak rendezésére 36 havi részletfizetés engedélyezését kérte.

Az első fokú adóhatóság a felperes fizetési könnyítés és mérséklés iránti kérelmét elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2008. január 11-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát kérte.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletében, amelyben 1.864.121 Ft tartozás elengedésére vonatkozó részében vizsgálta felül az alperes határozatát, a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 134. §-ára figyelemmel a felperesnek azt kellett bizonyítania és a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a fenti tartozás megfizetése gazdálkodását ellehetetlenítené-e. A Fővárosi Bíróság hangsúlyozta, hogy döntése során csak az alperesi határozat meghozatalakor fennálló tényeket vehette alapul. Ezért nem lehetett figyelemmel a felperes anyagi helyzetében a határozat meghozatalát követően beállt változásokra, a különböző végrehajtási eljárásokra. Kiemelte, hogy döntése alapjául a 2005, 2006, 2007 év augusztusi mérleg szolgált, amelyek közül a határozat meghozatalakor fennálló releváns adatokat a 2007. augusztusi mérleg tartalmazta. A Fővárosi Bíróság a mérlegadatokból megállapította, hogy a felperesnek az 1.864.121 Ft-tal szemben 3.722.000 Ft pénzüsszeg állt rendelkezésére, ezért a tartozás megfizetése nem okozhatta a felperesi társaság gazdasági ellehetetlenülését. A Pp. 339/B. §-ában foglalt követelmények vizsgálata alapján a Fővárosi Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az adóhatóság okszerűen mérlegelt, eljárási hibát nem vétett, a tényállást megfelelően tisztázta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakkal, illetve sérti az Art. 1. § (2), (6) bekezdéseiben, 2. § (1) bekezdésében, 143. §-ában foglaltakat. Előadta, hogy a 2007. augusztus 31-i fordulónapi mérleg - amely a felperesi társaság nyereséges működését mutatta - nem tükrözte a valós gazdasági helyzetet. A felperesnek ugyanis több 10 millió Ft-ot érintő peres és nyomozati eljárásai voltak folyamatban, melyekről az adóhatóságnak tudomása volt. Ennek ellenére az adóhatóság bírói úton meg nem támadható végrehajtási döntéseket hozott. A mérleg szerinti összegekkel a felperes valójában nem rendelkezett, ezért a tartozás elengedésére jogosult volt.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte hangsúlyozva, hogy a felperes gazdálkodását mérleg- és eredmény-kimutatásai, valamint adóbevallásai alapján vizsgálta. A vizsgálat eredményeként megállapítható volt, hogy az adómérséklés törvényi feltételei nem álltak fenn. Az alperesi álláspont szerint a felperes által hivatkozott peresített követelések a mérlegben nem szerepeltek. A felperes összességében nem tudta bizonyítani, hogy gazdasági tevékenysége ellehetetlenült.

A felperes előkészítő iratában vitatta az alperes ellenkérelmében előadottakat. Előadta, hogy követelései a mérlegadatokban szerepeltek, mint bizományosi raktárkészlet, illetve áruértékhez kötött jutalék. Az adóbevallás tartalmaz több olyan számlát is, amelynek ellenértékét a felperes nem kapta meg.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 134. § (1) bekezdése értelmében az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján az őt terhelő adótartozást, valamint a bírság- vagy pótléktartozást mérsékelheti vagy elengedheti, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti. Az Art. 134. § (3) bekezdése értelmében az adóhatóság a pótlék- és bírságtartozást kivételes méltányosságból mérsékelheti (elengedheti) különösen akkor, ha annak megfizetése a vállalkozási tevékenységet folytató magánszemély, jogi személy vagy egyéb szervezet gazdálkodási tevékenységét ellehetetlenítené. Az idézett szabályozásból következően az adóhatóságnak a kérelmező által szolgáltatott adatok alapján a kérelem által megjelölt körben arról kell döntenie, hogy gazdálkodási tevékenységének ellehetetlenítése megállapítható-e vagy sem.

A Legfelsőbb Bíróság az iratok alapján a Fővárosi Bírósággal egyezően azt állapította meg, hogy az alperes a felperes kérelmét az Art. 97. § (4) és (6) bekezdésének megfelelően a szükséges alapossággal megvizsgálta, és a felperes adott időszaki mérlegadatai alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a kérelem által érintett 1.864.121 Ft megfizetése önmagában nem okozhatja a felperesi társaság gazdasági ellehetetlenülését. A Legfelsőbb Bíróság osztotta a Fővárosi Bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a fenti tartozás megfizetésére önmagában a mérleg szerint a felperes rendelkezésére álló pénzeszköz elegendő volt. A felperes adózás előtti eredményének közel 7 millió Ft-os összege a készlet-és forgóeszköz adatok, valamint a nettó árbevétel nagyságrendje arra utalt, hogy az 1.864.121 Ft megfizetése nem lehetetleníti el a felperesi társaság működését.

A Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás

felvételének nincs helye (BH 2002.29.). A bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló tényállás a jogerős ítéletet felülvizsgáló Legfelsőbb Bíróságot köti (BH 1996.505.). A felperes által felülvizsgálati kérelmében hivatkozott meg nem fizetett követeléseivel összefüggésben a Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy a mérlegadatok volumenére figyelemmel a tartozás elengedésére irányuló kérelem elbírálásának időpontjában nem volt valószínűsíthető, hogy azok lényegesen és alapvetően befolyásolják a felperes gazdasági működését. Ugyanakkor a folyamatban lévő eljárásokra figyelemmel a követelések érvényesítésének sikere vagy sikertelensége sem volt megállapítható. Ezért az a körülmény, hogy a kérelem elbírálásának időpontjában meg nem fizetett követelés a mérleg adatai között szerepel, nem ad alapot annak megállapítására, hogy a követelésekkel kapcsolatos jogviták folytán az adótartozás megfizetése a felperes gazdasági tevékenységét ellehetetleníti.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati perköltségének, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

Budapest, 2010. szeptember 30.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró